

[Dohrmann]

Alt, hvad der kan siges om hr. Bilgrav-Nielsens splittede radikale TV 2-forslag, er faktisk sagt under de to foregående behandlinger. Jeg skal derfor indskrænke mig til at sige, at fremskridtspartiet stemmer imod, og det er vi oprigtigt ked af at vi nødvendigvis må gøre.

Vi ønsker et brud på Danmarks Radios monopol, og det er der jo ikke tale om. Vi får en tro kopi af det eksisterende: vi får en politisk styret TV-kanal, vi får licensstigninger, vi får skattestigninger, fordi skatteyderne skal dække underskuddet. Skylden har alene regeringspartierne, fordi de igen har holdt udsalg af den politik, de ellers påstår de fører.

Jeg ved ikke, om hr. Bilgrav-Nielsen føler sig stolt i dag, fordi han sandsynligvis, at dømme efter de sidste udtalelser, der er faldet, får sit forslag igennem. Hvis jeg var hr. Bilgrav-Nielsen og var en smule liberal, ville jeg være ked af det. For det første er det radikale venstre splittet i dette spørgsmål, og for det andet har hr. Bilgrav-Nielsen lokket regeringen fuldkommen på glatis.

Vi håber, at der – forhåbentlig inden alt for længe, uden at der ligger mere i det, end der her er sagt – kommer et flertal her i folketinget, som virkelig vil vedtage noget, som kan siges at være et brud på Danmarks Radios monopol. Dette TV 2 er et politisk styret medium, det er en kopi af det bestående, det er noget, der vil koste en masse penge, og derfor stemmer fremskridtspartiet selvfølgelig imod.

Maisted (FD):

Jeg skal gerne indrømme, at jeg også synes, det er en underlig parlamentarisk situation, vi har befundet os i i denne sag, og det skyldes ene og alene, at der er tre radikale folketingsmedlemmer, som ikke har villet vedstå et forlig, som man havde indgået med regeringen.

Jeg er af den opfattelse, at det drejer sig om at få realpolitisk indflydelse, når man har chancen for det. Derfor har jeg ført forhandlinger, selvfølgelig både med det radikale venstre og med regeringen, men ikke mindst har hr. Breckmann været en usædvanlig god partner i dette samarbejde. Det er ham, der har været katalysatoren for, at vi er nået frem til et resultat. Det er ham, der ustandse-

lig har holdt gang i forhandlingerne, og det skyldes selvfølgelig ikke uvilje over for pressen, når vi ikke har ønsket at udtale os. Som bekendt er tale jo sølv, men tavshed guld i mange sammenhænge.

Her har vi altså opnået et resultat, og hr. Tinnings udtalelser kan kun tolkes, som at rønnebærrerne er sure, meget sure, for det, hr. Tinning frygtede, var jo netop, at man nåede frem til et resultat. Det var, at man fik et brud på dette statsmonopol, og især, at man fik en ny nyhedsformidling, og at man gav dansk erhvervsliv en mulighed for at reklamere for deres varer på dansk. Desværre er det jo sådan, at en stor del af den danske befolkning ikke er i stand til at forstå udenlandske sprog og derfor ikke får den fulde glæde af de satellitter og udsendelser, der kommer fra disse mange satellitter, vi vil se i de næste år. Det har været væsentlige grunde til, at hr. Breckmann og jeg har tilsluttet os dette lovforslag.

Det betyder også meget for danske kunstnere, som pludselig får en mulighed for at komme ind i et nyt TV-medium med en underholdning, der giver konkurrence til det eksisterende TV. Det vil sige, at de ad den vej pludselig får en dobbelt chance.

Der har altså været mange gode grunde til, at man skulle stemme for. Det er korrekt, at jeg ikke i alle detaljer er tilfreds med den udformning, lovforslaget har, det har jeg givet udtryk for. Men som realpolitiker må man jo tage den gevinst, man kan opnå, og få den indflydelse, det er muligt at få. Det er hr. Breckmann og det radikale venstre og regeringen, jeg kan takke for, at jeg har opnået at få indflydelse på dette lovforslag.

Breckmann (Fær.):

Denne sidste spurt frem imod afgørelsens time i TV 2-spørgsmålet har været lang og opslidende med mange gode råd og formaninger fra politiske medspillere og modstandere.

Da jeg tog hened fra Færøerne for at være med i denne afsluttende uge af folketingets mødeperiode, var det med hensyn til TV 2-spørgsmålet med et åbent sind. Regeringen kæmpede for at samle tropperne omkring kulturministerens forsøg på at sikre et flertal, men flere steder var fronten ubemandet, og det kneb med at gøre klar til det frontale